

Rondschrijfbrief Mikumi Childsupportproject voorjaar 2011

Beste Mikumi Childsupport sponsoren

Het St Kizito Hospital in Mikumi heeft de afgelopen tijd meerdere bezoeken gehad van mensen uit Heerlen en Leiderdorp en dan is het goed om hun nieuws weer te delen met onze sponsoren.

Positieve geluiden: het gaat goed met het project en goed met onze kinderen.

Inmiddels staan er ongeveer 145 kinderen ingeschreven, die voor sponsoring in aanmerking komen. Het geeft ons een ongelooflijke energie om te zien wat ons project in Mikumi teweeg brengt. In tegenstelling tot onze eigen kinderen die wel eens mopperend op de fiets naar school stappen, zijn de kinderen in Mikumi erg trots op het feit dat zij de mogelijkheid krijgen om onderwijs te volgen. Zij beseffen dat dit niet vanzelfsprekend is. Dat onderwijs het verschil maakt tussen kansloos zijn in hun Afrikaanse samenleving en een toekomstperspectief aangeboden krijgen met een baan en een redelijk salaris in het vooruitzicht. Hun ouders, de werknemers van het St Kizito Hospital weten dat ook en zijn trots, maar vooral ook blij en opgelucht dat zij zich financieel nu geen zorgen hoeven te maken over de opleiding van hun kinderen.

Twee maal per jaar wordt het schoolgeld uitbetaald, nadat de ouders de kwitantie kunnen tonen, waaruit blijkt dat zij het schoolgeld voldaan hebben. Er is nooit een specifieke datum van uitkering bv in januari en juli. Het gebeurt wanneer het uitkomt en wordt altijd gedaan door iemand van de Morogoro Support Foundation. Laatst hebben Jeroen Degen en Monique Geradts deze taak op zich genomen en wij willen u een impressie geven van deze 'happening', want zo zou je deze betaaldag wel kunnen betitelen.

Allereerst moet iemand naar de bank om voor Tanzaniaanse begrippen een gigantisch bedrag op te halen. Als er wordt mede gedeeld dat er 's middags betaald gaat worden, ontstaat er vroeg in de ochtend al een behoorlijke rij wachtenden. Er worden uit alle hoeken en gaten banken aangesleept waarop men rustig plaatsneemt in afwachting van hetgeen er gaat gebeuren. Niemand vraagt wanneer de uitbetaling plaatsvindt, niemand is ongeduldig, er hangt juist een hele blijde, opgewonden sfeer. Natuurlijk worden wij westerlingen daar dan wel wat onrustig van en vervroegen het tijdstip van uitbetaling aanzienlijk.

Naast de kwitantie wordt ook naar bv. een schoolrapport of een examenuitslag gevraagd. We proberen zo veel mogelijk informatie te verzamelen zodat onze donoren een meer persoonlijk beeld van de kinderen kunnen krijgen. Ook kunnen we nieuwe

foto's maken als de kinderen mee komen. Tot dusverre is het moeilijk geweest om deze individuele informatie te delen met de corresponderende donor (de website is nog niet klaar), maar we proberen met deze nieuwsbrief al een eerste aanzet te maken en de informatie die van uw kind beschikbaar is, mee te sturen.

Aangezien we nu een paar jaar met ons project bezig zijn, kunnen we met name de kinderen die in Mikumi zelf op school zitten al een tijdje volgen. We zien ze groeien en dan bedoelen we niet alleen lichamelijk. Er zijn echte buitenbeentjes bij, die zich uitzonderlijk goed ontwikkelen. Neem bv. Elizabeth Adam Muhanga, 12 jaar, dochter van Adam, security guard. Als zij het erf van ons 'guesthouse' opstapt, zie je een persoonlijkheid. Ze spreekt fantastisch Engels, is zeer spontaan, open, zelfverzekerd en vooral ook ambitieus. Toen haar ouders een basisschool voor haar moesten uitzoeken, stond zij erop om naar de St Peter Clavery Primary School te gaan en anders hoefde het voor haar niet. Jullie begrijpen dat dit de beste school in de omgeving is en ja, ook de duurste. De klassen in de public schools zijn overvol, 60-100 kinderen per klas en op St.Peter Clavery zo tussen de 20 en de 30. Zij is er naar toe kunnen gaan, mede dankzij sponsoring en ik denk dat zij met haar talent en karakter een prachtige toekomst tegemoet gaat.

Met name deze school geeft de kinderen de mogelijkheid om zich op een aangepast niveau te ontwikkelen, afhankelijk van hun potenties. Elizabeth krijgt les op niveau 'clever', daarnaast zijn er 'moderate' en 'slow' kids. Het zou fijn zijn om meer kinderen hier onderwijs te laten volgen, bijvoorbeeld door een kind door meerdere sponsors samen financieel te ondersteunen. Een schooljaar op St Clavery kost namelijk 280 euro, terwijl de meeste scholen een bedrag tussen de 50 en 100 euro rekenen. Zeker kinderen die de capaciteit hebben om door te stromen naar een hogere opleiding zouden deze kans moeten krijgen. Dat is goed voor Mikumi en uiteraard goed voor de ontwikkeling van een land als Tanzania.

St.Peter Clavery primaryschool

Mikumi town primary school

Dit jaar is een beduidend aantal kinderen overgestapt naar de betere scholen, vaak moeten ze dan een of twee klassen terug om bij hun niveau aan te sluiten. We blijven in Mikumi zeer geregeld de scholen in de omgeving bezoeken om op de hoogte te blijven van hun ontwikkelingen, hun mogelijkheden, de grootte van de klassen, etc.

Ook zijn er inmiddels al een aantal kinderen met een vervolgopleiding gestart . Zo zijn Olivia Kabadi en Nuru Saidi Goa gestart met nursing , Ramadhani Abdalah doet 'building', Mohamed Ally gaat naar de laboratoriumschool en Ditrick Kabadi zit op de 'dental school'. Als de school zich ver buiten Mikumi bevindt, moeten ze 'boarden' (intern). Soms is er de mogelijkheid dat een kind tijdelijk bij een familielid kan wonen of 'huurt' men een kamertje bij iemand in een andere plaats.(Het komt erop neer dat men dan een extra gordijn in een ruimte ophangt!) Ook voor Afrikaanse kinderen is dit niet altijd gemakkelijk en menigeen heeft heimwee. Dat gevoel wordt wel eens met ons gedeeld als we in Mikumi zijn en we horen dan ook de verhalen van de ouders die er soms moeite mee hebben. Echter het belang van naar school gaan staat voorop en ouder en kind hebben hier veel voor over.

Twee kinderen zijn van de sponsorlijst verwijderd omdat ze hun opleiding afgerond hebben. De een als tandarts en de ander als accountant. Deze missies zijn dus geslaagd! Ook zijn een paar kinderen van de lijst afgevoerd omdat hun ouders niet meer in het St.Kizito werken, maar elders een baan hebben gezocht.

Jeroen en Lieveke Degen waren onlangs, met Pasen, in Mikumi en hebben weer een aantal huizen bezocht van medewerkers van het Hospital, om donoren wat meer te kunnen vertellen over de thuissituatie van de kinderen. Zoals altijd waren deze bezoeken hartverwarmend, maar zelfs voor

ervaren Tanzaniagangers als fam. Degen ook soms schokkend. Lieveke: "als je zo'n armoedig, lemen huisje binnenstapt met vaak maar één kamertje zonder raam, geen stroom, geen water, waar hele gezinnen van 5 tot 10 mensen wonen, ben je wel onder de indruk. Nauwelijks bekomen word je uitgenodigd in een van de weinige stoelen plaats te nemen en komen er 2 flesjes lauwe Fanta te voorschijn voor de gasten en

kijkt het hele gezin vrolijk toe hoe je hiervan "geniet"! Soms klinkt er dan ineens een flink gekakel buiten. Ons cadeau, een levende kip, met de pootjes vastgebonden, werd ons aangeboden. Natuurlijk wilden we dit afslaan met als reden dat zij met al hun kinderen die kip zoveel beter konden gebruiken, maar het draaide er toch vaker op uit dat wij met kip en bananen weer op huis aan gingen".

In het ziekenhuis is het druk, er worden ieder jaar meer patiënten behandeld. Bijvoorbeeld het aantal bevallingen is het afgelopen jaar gestegen van 1200 naar 1400. De oude verloskamer barst uit zijn voegen en er wordt halsreikend uit gekeken naar de nieuwbouw. Daarvan is de fundering nu klaar. Voor Mikumi is dit een groot project. Veel mensen uit de regio zijn betrokken bij de bouw en dat is ook een mooi neveneffect, economisch gezien. Op de website van de Morogoro Support Foundation zijn de bouwvoororderingen te bekijken, naast alle andere onderwerpen die betrekking hebben op het Hospital.

Ook het AIDSgebouw is klaar en inmiddels in gebruik. Het Hospital is nu officieel AIDScentrum in de regio (Tunajaliproject). Alle remmers, behandelingen en testen zijn mogelijk. En zo is ons kleine regionale Health Centre langzaam uitgegroeid tot een volwaardig ziekenhuis dat voor een steeds betere zorg garant staat.

Naast het grote geheel, zijn er ook de mooie, kleine succesjes. Zo kwam het verzoek uit Mikumi om op zoek te gaan naar een prothese voor een man, Joseph, die als gevolg van een ongeval zijn linkerbeen verloren had. In een van onze verpleeghuizen vonden we 2 'werkloze' linker kunstbenen. Deze gingen in een koffer met de KLM richting Tanzania (!). Vervolgens werden ze door een schoenmaker op lengte gemaakt. De man in kwestie is super gelukkig, kan er heel goed mee 'uit de voeten' en laat weten dat hij nu één been door de week gebruikt en het andere op zondag (geen idee wat zijn criteria hiervoor zijn, misschien heeft het iets te maken met de schoenen die hij op zondag naar de kerk draagt).

De kinderen in Mikumi vinden het reuze interessant dat hij zijn been 's nachts onder zijn bed heeft liggen. En wij, wij zijn blij dat bij hen een boek of schrift onder hun bed ligt. Dat ze dromen over hun toekomst en dat het reële dromen zijn. En wij, wij dromen dat hun bed later in hun eigen huisje staat, misschien wel in een aparte slaapkamer. En dat zij een opleiding hebben gevolgd om zelf prothesen te maken en mensen als Joseph te kunnen helpen aan een beter leven. Daar streven wij naar!

Namens de ouders en kinderen bedankt voor uw bijdrage, ASANTE SANA.

Childsupportteam van de Morogoro support foundation.

www.morogorosupportfoundation.nl

www.mikumi.nl

